

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/123/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011462
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7215011462.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Lokšu a prísediacich Ing. Petra Matiho a Viliama Mihála, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.2.2016 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
O. W., nar. XX.XX.XXXX v W.,
trvale bytom W. - I. IX,
t. č. od 30.6.2015 v ÚVV a ÚNVTOS Košice, Floriánska 18;

je v i n n ý, ž e

v Košiciach, na lúke za chatárskou oblasťou Ľudvíkov dvor, dňa 30.6.2015 v čase okolo 11.45 hod. odzadu pristúpil ku poškodenej I. W., na hlavu jej hodil rifľovú bundu, chytil ju za predlaktie ľavej ruky a strhol na zem, ľahol na ňu a násilne jej stiahol nohavice a nohavičky do oblasti kolien a aj napriek tomu, že sa poškodená bránila nožnicami, ktoré mala pri sebe, jej prstom sčasti vnikol do pošvy, pokúsil sa vykonať pohlavný styk a od svojho konania upustil, až keď ho poškodená uhryzla do jazyka, pritom využila jeho nepozornosť a z miesta spolu so svojim maloletým synom ušla;

t e d a

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle donútiť ženu k súloži, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo;

t ý m s p á c h a l

zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14, § 199 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, s prihliadnutím na príťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Košice II podal na obžalovaného O. W. obžalobu pre zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14, § 199 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, ako je uvedené vo výroku. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedka T. B., prečítaním listinných dôkazov, správ a znaleckých posudkov, na podklade ktorého ustálil skutok tak, ako je uvedené vo výroku.

Obžalovaný O. W. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. K skutočnostiam kladených mu v obžalobe za vinu uviedol, že si už nepamätá kedy sa skutok stal. Cestou domov na Luník IX pri lese stretol ženu s dieťaťom, ktorej sa pozdravil, spýtal sa jej ako sa dostane na Luník IX a či pozná nejakú kratšiu cestu. Videl, že sa ho táto žena zľakla a že sa ho bojí. V ruke mala nožnice, ktorými ho začala pichať. Položila dieťa na zem, a ani nevedel ako, zahryzla sa mu do jazyka. Hodila sa na zem, on spadol s ňou. Ešte predtým mu vypadla z rúk bunda. Žene nemohol nič povedať, lebo stále ho hrýzla do jazyka. Keď ho pustila, zobrala svoje dieťa a utekala preč do dediny, on tiež ušiel. Potom prišli policajti, ktorí ho zadržali.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného O. W. z prípravného konania (č.l. 11 - 15) je zrejmé, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu v podstate priznal. Uviedol, že keď stretol ženu s dieťaťom pri lese, pozdravil sa jej, chcel ju pobožkať a predstavoval si, že by sa mohli pomilovať. Ako začal tú ženu bozkávať, tak ju silno držal okolo bokov, ale ona chcela ísť preč, a uhryzla ho do jazyka. Pri tom, ako ju bozkal, stiahol jej tepláky s nohavičkami a ona hovorila, aby prestal a nechal ju. Dieťa pritom kričalo. Keď ho uhryzla do jazyka, tak ho aj kopala, dávala mu boxere do tela, pichala doňho nožnicami. Uviedol tiež, že on si myslel, že sa bude chcieť s ním tá žena pomilovať. Bolo mu jedno že je tam dieťa, on je zdravý chlap.

Obžalovaný O. W. k rozporom vo svojich výpovediach uviedol, že keď bol vypočúvaný vo väznici, mal strach a bol v strese. Na pojednávaní pred súdom už strach nemá, preto vypovedá odlišne. Dodal, že pravdou je aj to, čo vypovedal vo väznici. Aj keď držal poškodenú za vagínu alebo prsia, to ešte podľa obžalovaného neznamená, že ju obchytkával. Nevie si vysvetliť, prečo sa k obvinenej takto správal, keď sa s ňou nechcel ani vyspať.

Poškodená I. W. konanie obžalovaného zhodne popísala v prípravnom konaní (viď. č.l. 22-40) aj na hlavnom pojednávaní. Uviedla, že počas prechádzky so synom pri lese na Ľudvíkovom dvore dňa 30.6.2015 stretli obžalovaného, ktorý sa jej prihovoral, na čo sa ona zľakla, syna vyložila na ramená a chcela ujsť. Obžalovaný však na ňu zozadu hodil bundu a potom, ako skladala syna z pliec chytil ju za ruku. Cítila z neho nejaké riedidlo. Obžalovaný sa jej pokúšal vyzliecť spodné diely oblečenia, čomu sa bránila, kričala a kopala ho. Jej syn vedľa nich na zemi kričal a plakal. Keďže mala pri sebe nožnice, ktorými strihala poľné kvety, pokúsila sa nimi obžalovaného bodnúť, čo sa jej nepodarilo, a obžalovaný jej nožnice vytrhol. Pri zápase ju obžalovaný priľahol a na tretí krát sa mu podarilo vyzliecť jej tepláky a nohavičky a svojim prstom sa pokúšal vniknúť do jej vagíny. Pri tom vyplazil jazyk, do ktorého ho uhryzla. Obžalovaný nato zakňučal a napľul jej do tváre. Ona sa obliekla, zobrala syna na ruky a ušla smerom k chatám, kde bývajú ich známi B.. Títo jej pomohli umyť sa, postarali sa o syna a zavolali políciu. Poškodená zdôraznila, že od spáchania skutku trpí psychickými problémami a bola nútená vyhľadať pomoc psychológa.

Svedok T. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 30.6.2015 zazvonila pri bránke ich chatky I. W., ktorá plakala a oznámila im, že sa ju pri lese pokúsil znásilniť nejaký Róm, ktorý ušiel smerom na Poľov. Svedok sa najprv vybral sám toho muža hľadať, ale asi po 50 metroch sa vrátil a zavolať políciu. Od I. W. sa dozvedeli, že obžalovaný jej prehodil bundu cez hlavu, zvalil ju na zem, kde sa ju pokúsil znásilniť. Ona sa bránila nožnicami, ktoré mala pri sebe, lebo bola na kvety a bylinky. Násilník prestal až vtedy, keď ho uhryzla do jazyka. Syn poškodenej bol na tom veľmi zle, stále chodil dookola, hovoril že mamku zhodili na zem a nevie čo jej urobili. Poškodenú bolo potrebné ošetriť, pretože na rukách aj nohách mala škrabance. Po chvíli prišla sanitka, ktorá ju odviezla na ošetrovanie.

Spáchanie trestného činu podporne preukazujú aj vykonané listinné dôkazy a vyhotovená fotodokumentácia.

Zo zápisnice o rekonštrukcii (č.l. 44-51) vyplýva, že podľa predložených fotografií poškodená obžalovaného spoznala. Zo zápisnice o obhliadke miesta činu (z č.l. 52-67) a vyhotovenej fotodokumentácie mal súd preukázané, kde ku spáchaniu trestného činu došlo.

Zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej a z vyhotovenej fotodokumentácie (z č.l. 122-127) vyplýva, že pri zápase s obžalovaným poškodená utrpela rôzne zranenia. Tomu nasvedčujú aj lekárske správy

z jej ošetrenia. Na oboch rukách v oblasti lakťa, na krku, na pravej strane stehna, na bedrovej časti a na pravej dlani mala početné škrabance, na dlani mala tržnú ranu spôsobenú nožnicami, ktoré jej obžalovaný vytrhol.

Podobné dôkazy boli vykonané aj vo vzťahu k obžalovanému. Zo zápisnice o prehliadke tela obvineného a z fotodokumentácie (z č.l. 128-133) sú zrejme stopy po sebaobrane poškodenej, ktoré sú doložené aj lekárskymi správami o jeho ošetrení.

Analýzou DNA profilu krvi nájdenej na tričku poškodenej I. W., ktoré mala na sebe na mieste činu, bola zistená zhoda s porovnávacou vzorkou DNA obžalovaného a bolo dokázané, že pôvodcom krvi zaistenej na jej tričku je obžalovaný. Tieto skutočnosti vyplývajú zo znaleckého posudku vyhotoveného KEÚ PPZ (č.l.70-79).

V znaleckom posudku z odboru psychológie (č.l. 80-97) bola osobnosť obžalovaného O. W. vyhodnotená ako primitívna, egocentrická s asociálnymi črtami, emočne plochá, neprispôsobivá, nezrelá. Duševná porucha v pravom zmysle slova zistená nebola. Lži skóre u obžalovaného dosahuje maximálne zvýšenú hodnotu, čo vypovedá o sociálnej naivite a tendencii opisovať sa sociálne žiaducim, až sterilným dojmom. Špecifická schopnosť objektívne vypovedať výrazne závisí od motivácie obžalovaného, samotný skutok síce priznáva, ale sociálne naivnejšie popiera iný úmysel, ako len zoznámenie a pobozkanie sa s neznámou ženou. Pri bilancovaní tohto činu u obžalovaného prevláda sebaľútosť nad skutočnou ľútosťou svojho správania k poškodenej a jej synovi.

Znalci z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie - MUDr. Y. D. a MUDr. J. S. - P. v záveroch nimi podaného znaleckého posudku (č. l. 100 - 121) hodnotili osobnosť obžalovaného ako nevyrovnanú, s asociálnymi rysmi. Obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, nie je schopný sa poučiť z predošlých skúseností - uložených trestov. Zo sexuologického hľadiska sa u obžalovaného prejavuje nízka vyberavosť sexuálneho systému a nedostatok vrodených zábran voči istým formám sexuálneho správania (napr. násiliu), čo predstavuje pre spoločnosť potencionálne nebezpečenstvo. Aj keď obžalovaný sexuálnou deviáciou v najvladnejšom zmysle netrpí, v jeho sexuálnom systéme chýbajú averzie, ktoré by mu nedovolili sexuálne správanie sa k žene eroticky nevykladenej a na sexuálnych aktivitách nespolupracujúcej. Znížiť pravdepodobnosť recidívy sexuálne motivovaného trestného činu je možné uložením sexuologického ochranného liečenia ústavnou formou.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona po stránke objektívnej tým, že sa snažil donútiť poškodenú k súloži. Keďže vzhľadom na aktívny odpor poškodenej k dokonaniu trestného činu nedošlo, konanie obvineného dospelo do štádia pokusu podľa § 14 Trestného zákona.

Zavinenie obžalovaného je preukázané vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona.

Obhajoba obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že nemal v úmysle poškodenej ublížiť je právne irelevantná. Obžalovaný v jednej zo svojich výpovedí priznal, že s poškodenou chcel mať pohlavný styk. Vzhľadom na odmietavé správanie sprevádzané jej aktívnym odporom sa nemohol domnievať, že poškodená chcela mať s ním pohlavný styk dobrovoľne.

Ako už bolo uvedené, obžalovaný je usvedčený najmä výpoveďou poškodenej, ktorá podrobne popísala okolnosti predchádzajúce trestnému činu, jeho priebeh, aj udalosti, ktoré nasledovali do oznámenia trestného činu orgánom činným v trestnom konaní.

Podstatou konania zakladajúceho trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného za zločin znásilnenia bola skutočnosť, že obžalovaný chcel poškodenú donútiť k súloži. Vo svoj prospech využil situáciu, že poškodenú stretol na odľahlom mieste, kde nebol vo svojom konaní ničím rušený. Priznal, že poškodená mala z neho strach. Proti jej vôli ju bozkával, vyzliekal, ohmatával na intímnych častiach tela a v úteku jej bránil využitím svojej fyzickej prevahy. Obžalovanému to však na sexuálne uspokojenie nepostačovalo, bolo prostriedkom na dosiahnutie vzrušenia, aby mohol súlož riadne vykonať. Preto nie je možné vyhovieť návrhu obhajoby na prekvalifikovanie trestného činu na zločin sexuálneho násillia. Riadne bolo preukázané aj použitie fyzického násillia zo strany obžalovaného aj úmysel, ktorý smeroval k vykonaniu súlož s poškodenou. Nebyť aktívneho odporu poškodenej, bol by súlož s poškodenou vykonaný.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd vychádzal z odpisu z jeho registra trestov, predchádzajúcich trestných rozhodnutí a správ o jeho povesti.

Obžalovaný má v odpise z registra trestov 11 záznamov. V posledných desiatich rokoch bol odsúdený dva krát, a to rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 121/2007 zo dňa 30.1.2008 za zločin lúpeže podľa §188 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky 6 mesiacov, ktorý vykonal 14.10.2011 a trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn.: OT 138/2012 zo dňa 27.9.2012 za prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na nepodmienečný trest

odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý vykonal v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia dňa 23.2.2015. Je nezamestnaný, v mieste bydliska je hodnotený iba všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na zákonné ustanovenie uvedené v § 34 Trestného zákona. Podľa uvedeného ustanovenia, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní o druhu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona je stanovená sadzba trestu odňatia slobody od 5 do 10 rokov. Pokus je však rovnako trestný ako dokonaný trestný čin.

U obžalovaného poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Príťažujúcou okolnosťou boli jeho predchádzajúce odsúdenia. Obžalovaný sa zločinu znásilnenia dopustil len 4 mesiace od vykonania predchádzajúceho trestu odňatia slobody. Preto sa vyžaduje, aby mu bol uložený prísnejší trest. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Pri tom zohľadnil spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti a osobu obžalovaného. Súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý považoval na zabezpečenie účelu trestu za primeraný. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd uložil obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona aj ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou, keďže v zmysle záverov znaleckého posudku je takéto ochranné opatrenie potrebné, aby sa predišlo recidíve podobného protiprávneho konania v budúcnosti.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.